

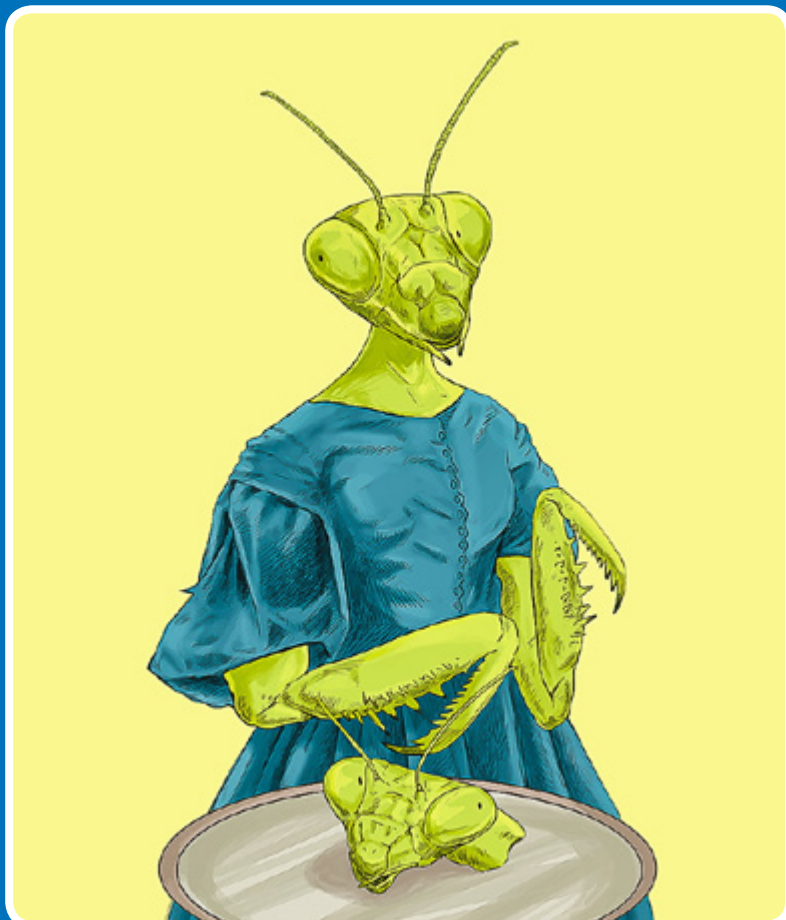
FOTOREPORTÁŽ: Festival Stříbrný vítr prosvištěl Divadlem Pod čarou

POZVÁNKY: Milování v Prácheňském muzeu

KOMENTÁŘ: Rada města bude projednávat žádost o dotaci a půjčku na spalovnu ZEVO

AKTUÁLNĚ: Písek hospodařil v roce 2022 se schodkem 84 milionů Kč

ROZHOVOR: Athelas – Daniela Nechvátalová: Je důležité žít život teď a tady!

PÍSECKÝ SVĚT

– ceník inzerce od 1. 1. 2022

- celobarevný regionální kulturně-zpravodajský čtrnáctideník s pestrým obsahem
- vychází každý druhý čtvrtek, náklad 6000 ks, okamžitě distribuován ZDARMA v Písku a okolí, od Čimelic a Mirotic po Protivín, Záhoří, Putim
- v elektronické podobě volně dostupný on-line, archivovaný na www.piseckysvet.cz
- CENY JSOU KONEČNÉ, v Kč, nejsme plátcí DPH.

TIŠTĚNÁ INZERCE:

základní ceny + rozměry

(vždy šířka x výška v centimetrech; základní sazba je třísloupcová, šířka sloupce 6,5 cm)

- 200-300,- řádkový inzerát v rámečku
- 650,- 1/16 strany = 6,5 x 4,7 cm („vizitka“)
- 1200,- 1/8 strany = 6,5 x 10 cm nebo 10 x 6,5 cm nebo 13,5 x 4,2 cm
- 2050,- čtvrtstrana na šířku nebo na výšku = 13,5 x 9,7 cm nebo 10 x 13 cm
- 2700,- třetina = 6,5 x 26,5 cm (celý 1 sloupec) nebo 20,4 x 8,5 cm (celý podval)
- 3800,- půlstrana na šířku n. na výšku = 20,4 x 13 cm, 10 x 26,5 cm nebo 13,5 x 20 cm
- 6900,- celá strana = 20,4 x 26,5 cm

Dle dohody: jiné rozměry inzerátů, PR články a rozhovory.

Grafické zpracování inzerce (návrh + dvojí korektura): dle náročnosti 300 – 1500,- Kč.

SLEVY: opakování 3 x = sleva 10 %; pro dlouhodobé inzerenty individuální slevy.

• **Neziskovým organizacím, školám atd. poskytujeme 50 % slevu, příp. slevu podle smlouvy**

PŘÍPLATKY: titulní strana: +200 %; zadní strana: +100 %; str. 2: +50 %; str. 4 a 5: +25 %

INZERCE NA WEBU:

• **v rámci celoroční spolupráce propagace na www.piseckysvet.cz ZDARMA dle dohody.**

• **BANNER** s prolinkem: 1.100,- / měsíc

• **KOMERČNÍ ČLÁNEK:** 550,- / jednorázové publikování + sdílení na FB

KONTAKT:

inzerce@piseckysvet.cz,
tel. 607 777 993

(i SMS, ozve se Vám obratem)

PÍSECKÝ SVĚT

www.piseckysvet.cz 22 / 2021 19. listopadu – 2. prosince

Koláž dvou týdnů v 1000 výtisků v Písku, Protivíně, Čimelicích a širším okolí

Z obsahu:

AKTUALNĚ: Zprávy z Písku a okolí

PŘÍRODA: Chemický úpatek

KAPITOLY: Karel Peleš a kroužekování

POZVÁNÍ: Sábířský tým v pískovské divadle

ROZHOVOR: Jan Měšter a Antonín Satlajka – jak to bylo tehdy

a v Písku byl umělecký salon

www.piseckysvet.cz

PÍŠTE NÁM své názory!

RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické názory.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvíte na předání písemné verze na tel. 607 777 993. Vše můžete po jednoduché registraci vkládat také na www.piseckysvet.cz.

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu 6000 kusů a je distribuován ZDARMA.

DALŠÍ ČÍSLA vyjdou ve čtvrtek 23. února a 9. března. Uzávěrka inzerce vždy v pondělí před vydáním.

Časopis si můžete pravidelně vyzvednout na mnoha desítkách distribučních míst.

Seznam hlavních distribučních míst

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Infocentrum ve Sladovně, Velké nám. 113/1
- Kulturní dům Písek, nábr. 1. máje 1605
- TRAFIKY V CENTRU MĚSTA
- Divadlo Pod čarou, Týrsova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Zimní stadion, Na Výstavišti 493
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Dům dětí a mládeže Písek, Švantlova 2394
- Základní umělecká škola, Nádražní 1032/27
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drlíčov, Pekařství U Slona
- Pekárna Pekar, Pekárna Bernartice – Racek
- Samoobsluha COOP, POGRR, Pramen, Spar
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT

Číslo 3/2023, redakční uzávěrka: 8. 2. 2023

Evidenční číslo MK ČR E: 211 63

ISSN 2464-7519

Vydává Občanské sdružení Písecký svět, z.s.,
IČ: 22827765, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20. 11. 2009.

Web: www.piseckysvet.cz

e-mail redakce@piseckysvet.cz. Bank. spojení:

5015117001/5500 (Raiffeisenbank)

REDAKCE: Mgr. Zdenka Jelenová (tištěné noviny),

e-mail: jelenova@piseckysvet.cz

Ing. arch. Martin Zborník (webové stránky),

e-mail: zbornik@piseckysvet.cz

Telefon do redakce a inzerce:
607 777 993

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.

Přetiskování obsahu POVOLENO,
ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.

Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.

© OS Písecký svět, z.s., 2023

Fotbalová minipřípravka TJ Hradiště si z turnaje v Oseku odvezla stříbro

Tým fotbalové minipřípravky TJ Hradiště (r. 2016 a 2017) se ve čtvrtém kole halového turnaje v kopané v Oseku u Strakonice umístil mezi 10 týmy na skvělém 2. místě. Na turnaji 7x vyhrál, 1x remizoval a 1x prohrál. Nejceněnější vítězství bylo v posledním zápase v derby s FC Písek, kdy Hradišťáci vyhráli 9:8. Malí fotbalisté i jejich rodiče si turnaj velmi užili. První v turnaji byl tým FC Písek, třetí pak děti z Blatné. Dá se říci, že Písečtí tak vyluxovali ty nejceněnější kovy – zlato a stříbro.

ZBYNĚK KONVIČKA

NEVYHOVUJÍCÍ UMĚLÝ POVRCH LYŽAŘSKÉHO SVAHU chce vedení města Písek vyměnit za nový, který bude možné využívat celoročně. Položení nového povrchu na ploše 91 x 15 m by vyšlo na 4,9 milionu korun bez daně, město se na tento projekt pokusí získat dotaci, která může být 80 procent uznatelných nákladů.

-MŮ-

ZAJÍMÁ VÁS ZEVO? Společnosti ZEVO Písek a Teplárna Písek zvou na exkurzi do ZEVO Plzeň v Chotikově **v pondělí 6. března**. Jeden autobus na exkurzi bude odjíždět v 7:35 z návsi ve Smrkovicích a v 7:45 od Elim Písek (Výstaviště), druhý 10:35 a 10:45. Přihlášky na www.zevopisek.cz a tel. 382 224 429. Uzávěrka přihlášek 28. 2. **Doprava i exkurze zdarma.**

Znáte dobře svůj cíl?

Písek je skvělé místo pro život. Mám pocit, že si to my, kteří jsme se tu narodili, někdy vůbec neuvedomujeme. Já jsem po dlouhé části svého života žila jinde, v Budějovicích, v Praze i na úplně „výspě civilizace“, v šumavské visce Nová Pec, kde tehdy v 90. letech doslova končily všechny cesty, protože za totality se prostě dál nesmělo – a i pak trvalo dost dlouho, než se situace změnila...

Teď už jsem dost dlouho zpátky ve svémrodném městě a oceňuji tu mnohé – přírodu s nádhernými Píseckými horami, malebnou krajinu se zapomenutými cestami spojujícími jihočeské samoty, výbornou nabídku kulturních akcí i sportovních možností... A spoustu skvělých lidí, což pokládám za to nejdůležitější. Písečtí se navzájem znají, podporují a jsou na své město hrdí. Je to znát i ze stránek tohoto čísla, když je budete pročitat. Speciálně chci dnes upozornit na skvělý rozhovor s Danielou Nechvátalovou z Athelasu, ten opravdu nepřehlédněte.

V poslední době ráda poslouchám různé podcasty a rozhovory na internetu, hledám především slova dodávající naději a radost – jako například od profesora, psychiatra, spisovatele a kněze Maxe Kašparů. Nějak jsem si na něj při čtení toho rozhovoru z Athelasu vzpomněla, tak ho tu na závěr odcituji: „Každý námořník musí znát tři věci: pravidla námořního provozu – aby nenarazil do jiné lodi. Pak musí znát, jak pečovat o svou vlastní loď. A třetí bezpodmínečně nutná věc je znát jméno přístavu, kam pluje. A to je dneska velký problém... My už jsme se vcelku naučili ta pravidla plavby mezi lidmi – jak se k sobě navzájem chovat. Umíme se taky víceméně o sebe starat, abychom co nejdéle vydrželi. Ale spousta lidí, a to mne trápí zvláště u mladých, neví, kam vlastně ploujou. Neznají cíl. A když člověk nezná cíl, tak neví, kudy se vydat. Ale když zná cíl, tak si vždycky nějakou cestu najde.“

Víme opravdu, za čím se vlastně ženeme?

ZDENKA JELENOVÁ

MILÁ ČTENÁŘKO, MILÝ ČTENÁŘI

– mohli byste postrádat 50,- Kč měsíčně?

Pokud se Vám Písecký svět líbí, prosím podpořte nás alespoň pár korunami – **POMOZTE udržet tyto nezávislé noviny a web www.piseckysvet.cz!**

Nejsme příjemci státních, městských ani evropských dotací a nejsme propojeni s žádnou politickou či zájmovou skupinou. Jsme tu pro občany, přispíváme k transparentnosti radnice, různorodosti občanských a kulturních aktivit, podporujeme neziskovky, charitativní projekty i ekologickou osvětu, nabízíme prostor otevřený Vaším názorům.

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU – jednorázový či jako měsíční příkaz – můžete zaslat na účet č. 78 31 003 001 / 5500

(Veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B.)

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili, nebo dokonce podporují pravidelně.

Každý dárců může od redakce získat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci.

Taneční večer T-Dance: Nebojte se tance a objetí

Ve čtvrtek 26. ledna se v Divadle Fráni Šrámka uskutečnil Taneční večer s T-Dance. Byl rozdělen na dvě části, kdy v první se představila liheň talentů v choreografiích, které budou k vidění na akcích města Písek, ale některé se chystají naše město reprezentovat i na soutěžních či přehlídkových klání.

Po přestávce čekal na diváky taneční příběh Mikrosvěty. Choreografii vytvořily Gabriela Kroutilová a Rozálie Zborníková. Sólou celého příběhu protančila Kateřina Spěšná, které ten večer patřilo divadlo pro její autentický projev.

A o čem Mikrosvěty jsou? Žijeme na jednom světě, ale každý máme ten svůj mikrosvět. Všichni vnímáme, že se svět mění. Do našich mikrosvětů každý den necháváme lidi vstupovat svými mobily a díky tomu se vytrácí to nejdůležitější

– objetí, vyjádření náklonnosti... To přeci nikdy nenahradí palec nahoru nebo zmáčknutí To se mi líbí... Objekt nás nic nestojí, a přesto tolik znamená... Je to útěcha a sounáležitost. Utvr-

zení vzájemné důvěry. Jenže právě sociální sítě jsou často spouštěčem toho, že si lidé nerozumí a stavějí kolem sebe obrannou zeď bez možnosti vstoupit. Nahlédneme do mikrosvěta a hledáme laskavost, pochopení, víc než chyby – a věříme, že i když se někdy stane, že nás ovládnou černé myšlenky, tak vstoupí něco nebo někdo, kdo nám pomůže tu hradbu rozebrat a vše zase zalije láskou... Akce byla podpořena městem Písek a touto cestou chceme poděkovat Divadlu Fráni Šrámka za perfektní organizaci a profesionální přístup, i když bylo v divadle tolik malých dětí. Velké díky také patří moderátorce Michaela Mohňasky za krásné provedení večerem.

Dne 6. února se konala vernisáž fotografické výstavy Tanec v Písku v dětském oddělení knihovny. Tak se nebojte tančit! **T-DANCE**

Písek hospodařil v roce 2022 se schodkem 84 milionů Kč

Město Písek hospodařilo v roce 2022 s celkovými příjmy ve výši 1,015 miliardy korun a výdaji 1,099 miliardy. Hospodaření města tak skončilo schodkem ve výši 84,3 milionu korun. V roce 2021 hospodařil Písek s přebytkem téměř 36,9 milionu korun.

„Příjmy rozpočtu, které loni poprvé v historii překročily miliardu korun, meziročně vzrostly o 49,1 milionu korun. Jejich největším zdrojem byly příjmy daňové, kde město při 13% meziročním růstu získalo částku 639,5 milionu korun,“ řekl místostarosta Josef Soumar. Vedoucí finančního odboru Ladislav Toman doplnil: „Výdaje městského rozpočtu byly meziročně vyšší o 49 milionů korun. Celkové investice činily 279,3 milionu korun.“ K nejvýznamnějším realizovaným akcím roku 2022 patřily

investice do základních škol v souhrnné částce 38,8 milionu korun, rekonstrukce domu čp. 1 na Velkém náměstí, kam se přesune turistické informační centrum, a letního kina, které vyšly shodně na 26 milionů, či rekonstrukce Rašínovy ulice za 28,2 milionu korun. Loni zahájená stavba domova pro seniory, jež bude dokončena příští rok, si vyžádala investici ve výši 31 milionů.

„Další položkou ve výdajové stránce rozpočtu byl nákup dvou domů na Velkém náměstí za

30 milionů, kterými vede průchod mezi Velkým náměstím a Palackého sady. Díky jejich koupi můžeme zanedbaný průchod konečně opravit, rekonstruovat ho budeme už letos,“ podotkl Josef Soumar. Za 10,5 milionu pak město vykoupilo část domu v Pražské ulici, který v budoucnu ustoupí dopravnímu napojení bývalých Žižkových kasáren.

Neinvestiční výdaje loni činily 820 milionů korun, to je nejvíce v historii města. Meziročně se zvýšily o 130 milionů korun, zásadní podíl na tomto nárůstu měly zvýšené náklady na energie, jež meziročně stouply o 45 milionů korun.

Město Písek dále v roce 2022 načerpalo za velmi výhodných podmínek nový úvěr ve výši 100 milionů korun s úrokovou sazbou 0,86 %. „Díky tomu se tak i přes schodkové hospodaření prostředky na účtech města navýšily o sedm milionů korun a k 31. 12. 2022 mělo město Písek na účtech k dispozici více než 583 milionů korun,“ dodal Ladislav Toman.

PETRA MĚŠŤANOVÁ, tisková mluvčí

Ohlédnutí Charity Písek za Tříkrálovou sbírkou 2023

Vážení příznivci Charity Písek, vážení spoluobčané, rádi bychom vám touto cestou poděkovali za podporu Tříkrálové sbírky. 23. ročník největší dobročinné sbírkové akce v České republice máme za sebou, a s neskrývanou radostí musíme říci, že velmi úspěšně.

Koleda organizovaná Charitou Písek probíhala v 79 obcích píseckého vikariátu, ano, opravdu v 79! A protože bychom neradi na některou obec zapomněli a zároveň bychom vás neradi unudili výčtem všech obcí, jsou k nahlédnutí na našem webu www.pisek.charita.cz v sekci Tříkrálová sbírka/výsledky. Zde najdete nejen seznam všech obcí, kde koleda proběhla, ale i konkrétní výsledky v dané obci.

Děkujeme všem obcím, starostům a pracovníkům městských a obecních úřadů, kteří nám pomáhali při zabezpečení, rozpečetění a počítání pokladniček. Děkujeme všem lidem, kteří finančním darem sbírku podpořili. Děkujeme všem malým i velkým dobrovolníkům, kteří vyrazili na koledu. Děkujeme místním duchovním, kteří si vzali na starost požehnání pro tříkrálové koledníčky a poslání Tříkrálové sbírky šířili mezi své farníky. Děkujeme školám a školkám, které se do sbírky

zapojily. Děkujeme skautům, dětem z náboženství a katechetkám. Děkujeme také panu Havlíkovi a firmě Toyota Dolák Písek za zapůjčení osobního automobilu pro potřeby sbírky. Děkujeme i firmě Tebo a.s. Nová Včelnice za látky na tříkrálové kostýmy. Švadlenkářství s.r.o. Písek děkujeme za slevy na příslušenství ke kostýmům a paní Lence Illíkové – Kovové zboží za darování 100 ks nýtků na popruhy k pokladničkám. Ušití a přípravy nových kostýmů pro koledníky se chopily paní Veronika Horenská, Stázka Lenkerová, Monika Škochová, Kateřina Sazmová a také moje maličkost, Veronika Skálová. Za pomoc s přípravou pokladniček vděčíme panu Janu Knotkovi a Davidu Fenclovi. Velké poděkování patří i koordinátorce Tříkrálové sbírky, paní Andree Fenclové a její pravé ruce, paní Kateřině Sazmové. A v neposlední řadě také rodinám koordinátorek Tříkrálové sbírky za toleranci a trpělivost, děkujeme, že jste své partnerky a matky po dobu téměř 2 měsíců zapůjčili Tříkrálové sbírce, i když za cenu toho, že byla povětšinou jen studená večere a někdy ani to ne (smích ... to byl samozřejmě vtip). Krásný výsledek 609 581 Kč je zásluhou Vás všech.

Kde budou vybrané prostředky pomáhat? Výtěžek sbírky je určen na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším jinak sociálně potřebným skupinám lidí a to zejména v regionech, kde sbírka probíhá. Z daru, který jste vhodili do pokladničky, zůstává 65 % Charitě Písek, 15 % využije na své projekty příslušná diecézní Charita, 10 % pomůže potřebným v zahraničí, 5 % jde na celostátní projekty a zákonných 5 % tvoří režie sbírky. Charita Písek použije výtěžek Tříkrálové sbírky na podporu potřebných prostřednictvím svých služeb, které pomáhají těm nejzranitelnějším, od dětí, až po seniory, lidem s rozmanitými životními příběhy a problémy, protože každý člověk je pro nás důležitý. Děkujeme, že pomáháte s námi.

Za Charitu Písek VERONIKA SKÁLOVÁ

Zprávičky z Písku a okolí

Sladovna otvírá novou pohybovou dílnu pro rodiče s nejmenšími dětmi

Sladovna nově nabízí rodičům s dětmi od 1,5 roku do 3 let pravidelný program založený primárně na dotyku. Dílna, která rozvíjí haptické citění, bude vedena kvalifikovanou lektorkou. Probíhat bude pravidelně každou středu od 9 do 10:30 hodin v kouzelném prostoru výstavy Pilařšti. Pohyb v Pilařšti vychází z principu kontaktní improvizace, která posiluje důvěru v tělo a intuici, podporuje hravost a flexibilitu. Společným cílem je prohloubit neverbální komunikaci mezi rodičem a dítětem. Rodič se učí střídát ve vedení a nevedení svého dítěte. Dítě zlepšuje svou motorickou zručnost a sebevědomí, zatímco rodič vytváří pouto důvěry založené na

fyzickém kontaktu. Důležitá informace: Pohyb v Pilařšti je koncipovaný pro jednoho rodiče s jedním dítětem. Společně strávený čas ve dvojici provázené lektorkou tak může být skutečně účelný. Cena: 100 Kč/osoba (při zakoupení permanentky na 10 vstupů zvýhodněná cena 90 Kč/os/lekcce)

KAROLÍNA VORÁČKOVÁ

Průmyslovka obhájila vítězství v kraji

Po vítězství v okresním kole florbalového turnaje středních škol obhájilo družstvo písecké průmyslovky další vítězství. Po velmi bojovném výkonu v konkurenci nejlepších školních týmů kraje dokázali naši florbalisté znovu zvítězit v Milevsku a postupují tak do republikové finále na jaře v pražské v O2 Aréně.

LUDMILA KLAVÍKOVÁ

Hodiny na radnici opět fungují

Na více než měsíc se zastavily rařičky na ciferníku hodin na radničních věžích. Nyní opět fungují. V závěru roku se rozbil elektromotor pohánějící hodinový stroj, který sloužil desítky let. Opravu si město objednalo u firmy L. Hainz spol. s r.o., která se zabývá výrobou, rekonstrukcí i údržbou hodin.

Společnost vznikla v roce 1836 (v roce 1994 byla obnovena) a udržuje například orloj na Staroměstské radnici v Praze a dalších 80 věžních strojů v hlavním městě. Písecké hodiny tak byly v nejlepších rukou. Hodiny nyní pohání opravený elektromotor, mají novou elektroinstalaci a řídicí elektroniku. Jsou nyní řízeny pomocí GPS, budou tedy vždy ukazovat přesný čas. V případě dočasného výpadku elektřiny se pak hodiny automaticky seřídí.

PETRA MĚŠŤANOVÁ, tisková mluvčí MÚ

INZERCE

JANEK LEDECKÝ

DŮM KULTURY PROTIVÍN

ČTVRTEK 23. 2. 2023

OD 19.30 HOD.

VSTUPNÉ 490 Kč

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK OD 9. LEDNA 2023

Prodej vstupenek www.mujbijak.cz, tel. 734 271 080

MONTEA CZ s.r.o.

ELEKTROINSTALACE

MONTEA CZ s.r.o., Čížovská 487, Písek, www.montea.cz, info@montea.cz

DOBRÝ KONTAKT

TEPELNÁ ČERPADLA, KLIMATIZACE

(+420) 605 585 459

Beseda k regeneraci sídliště Dr. M. Horákové ve zkratce

Na úvod musím znovu vyslovit obdivné díky všem, kteří se na besedu do Olympie dostavili, protože navrhované změny zajímají opravdu mnoho obyvatel sídliště. První beseda na téma revitalizace sídliště proběhla před dávnou dobou, začátkem září 2021, a i na této besedě byla účast obyvatel sídliště vysoká a stejně tak počet podaných připomínek k navržené studii.

Neznám důvody, proč se město neodhodlalo představit veřejnosti finální verzi návrhu dříve, ale dovedu si představit, proč se nenašly důvody zařadit peníze k realizaci do rozpočtu města. Vyslechli jsme si tedy představu města spolu s jednou verzí studie, nechci hodnotit její provedení, chci se jen pozastavit u toho, co na besedě zaznělo a jak to vnímám já. Zjednodušeně, s velkou dávkou sarkasmu. Na besedě jsem se dozvěděla, že město nezačne ani v tomto případě řešit dopravu v klidu (parkování) na sídlišťích jednoduchými a dostupnými prostředky. Dozvěděla jsem se, že po mnoho let se na sídliště budou vracet stavebníci, kteří budou stavět v ulicích parkoviště, nevynechají ani jednu ulici sídliště, takzvané po etapách. Dozvěděla jsem se, že regenerace sídliště vlastně spočívá pouze v hledání prostoru pro auta, aby se sídliště postupně změnilo v ráj zaparkovaných aut. O tom, jak se prostor upraví pro lidi, toho mnoho nezaznělo, vlastně ani ta studie toho lidem po změně moc nenabízí. Byla to beseda o autech, která ovládnou veškerý volný prostor sídliště, a navíc si zaberou i nějakou tu zeleně.

Přitom se nabízí tolik možností, které jinde fungují, jak okamžitě ve městě upravit režim dopravy v klidu, od rezidentních karet přes zákaz parkování dodávkám až po vyhrazené parkování na určitou dobu, která lze aplikovat na sídliště téměř okamžitě; na takové řešení se ještě na naší radnici nenašel borec, který by to být jen navrhl.

Navzdory několikrát zveřejněné informaci, že regenerace začne parkem před Olympií, začne se ulicí Dr. M. Horákové. Ale jak! Hlavně se začne zábořem svahu po pravé straně na začátku ulice za odbočkou za Olympii, postaví se tam opěrná zeď, aby bylo možné parkovat auty na šikmo. Tohle dílko bude za nemalý peníz, přinese jen pár míst navíc a možná nějaké větší potíže při stavbě. Vzpomeňme na stavbu opěrné zdi v Zeyerově ulici, tam se teprve při zahájení stavby zjistilo, že tam rostou stromy a také skála! Vícenásledy stavby se tomu prodražení říká.

Potom regenerace pokračuje v části ulice vedoucí ke škole, zaasfaltuje ten „rygól“, na zničených místech trávníku se vyhradí parkovací místa a nejspíš povolí vjezd aut. Jen na okraj bylo zmíněno, že by se zbouřel výměník, místo něj jasně že parkoviště a směr dopravy povede opačně, což je úplně jedno, ke škole by neměla vést žádná doprava krom zásobování. Inu, výměník je pronajatý, po dlouhé době, kdy byl prázdný, kdy by se boural, nezaznělo, ani že napřed přijde demolice výmění-

ku, potom teprve opěrná zeď. Dál se od výměníku vlevo „zlegalizuje“ pohyb chodců po komunikaci (všichni chodíme po té komunikaci nejspíš nelegálně, co na tom, že nemáme chodník po celé ulici, ten kus bez chodníku u výměníku a potom dolů ke kruháčku máme asi dneska lítat). I tady se zabere na parkování kus svahu vedle jídelny, asi aby bylo líp vidět na poloprázdné parkoviště pod nemocnicí. A zbytek ulice, od kruháčku u školy až do Rašínovi ulice, se zaautuje, auta budou stát kolmo k chodníkům z obou stran.

Od předkladatelů nezaznělo, že má město v plánu vystavět ve škole sportovní halu, kterou budou využívat sportovci z celého města. MHD jezdí Budějovickou nebo Harantovou ulicí, dost daleko od školy, takže budou sportovci jezdit auty. Už dnes je evidentní, kolik míst zabírají auta rodičů, kteří vozí děti za sportem, večer potom další uživatelé tělocvičny postupně uvolňují parkovací místa v okolí školy. Prý uživatelé sportovní haly budou parkovat uvnitř areálu školy! Na 16 plánovaných místech. Tak to chci vidět, jak se jim to povede. Podle mne budou dál parkovat v ulici Dr. M. Horákové a bude jich tu parkovat daleko víc.

Na besedě jsem zjistila, že ani přestavba této ulice nevyřeší problém s dopravou v klidu, ba naopak, bude se tu parkovat ještě hůř do chvíle, než dosportují ve školní hale.

V rozpočtu města na tento rok je pro sídliště vyhrazeno 5 milionů korun. Tyto peníze se prý použijí na projektovou dokumentaci pro změny v ulici Dr. Horákové a na demolici výměníku. Stačit to asi na obojí nebude. Dál bude regenerace postupovat v etapách, neřekli nám v kolika. Jen tolik, že každá ulice dostane několik míst na parkování, z většiny na úkor zeleně, nějakého toho stromu a keřů, a především na úkor veřejného prostoru pro obyvatele sídliště.

Hovořilo se hlavně o parkování. Okrajově byla zmíněna další vybavenost, snad věta o zeleni – o její údržbě či obnově, ale nic o tom, kde by děti mohly jezdit na kole nebo bruslích, kde si zahrát nějakou míčovou hru. Nehovořilo se o lavičkách, o vodním prvku, o chodnicích, cyklopruhu... Hlavně to parkování.

Nedělám to, ale dnes napíšu, jak bych postupovala já. V rámci studie se hledala možnost umožnit parkování pro většinu obyvatel sídliště, o regeneraci sídliště se hovořit nedá. Došlo se k nějakému počtu míst (aniž by se odečetla auta, co by na sídlišti parkovat neměla). Pokud bych si

Foto z besedy MÚ Písek

zadala změnu územního plánu pro stavbu parkovacího domu (vedle Lotomu), v tu stejnou chvíli bych začala vyjednávat s majiteli garáží v tom prostoru o výkupu nebo směně pozemků, abych pro parkovací dům získala více místa. *

Než došlo ke změně územního plánu pro možnost stavby parkovacího domu (loni v červenci), už bych měla jasno v tom, jak velký parkovací dům budu moci stavět, tedy i kolik parkovacích míst mi tím pádem na sídlišti vznikne. Vsadila bych se, že by parkovací dům zajistil parkování všem, kteří na něj mají na sídlišti „nárok“ a nyní parkují s potíží. Do té doby bych upravila parkování pomocí vyhrazeného parkování na určitou dobu na stávajících místech nebo podobnou úpravou.

A na této besedě bych představovala stavbu parkovacího domu, na kolik asi vyjde, kdy bude asi postaven (ty montované se staví velmi rychle) a kolik míst na auta zde vznikne. Nepředstavujte si „barák na auta“ jako monstrum, kdepak, montovaná stavba, kterou lze skrýt za popínovou zeď, takové parkoviště by to bylo. Teprve potom bych hledala místa, která by šla upravit na parkování na ulici, rozhodně by nešlo o opěrné zdi, záhlavy pro auta okolo školky, neumísťovala bych auta v ulici 17. listopadu lidem pod okna.

Ovšem začala bych tou vyšší investicí do sídliště, kterou však město uvádí jako poslední možnost. Jasně, pokud regenerace proběhne po etapách po desítky let, potom se v ní dá utopit víc peněz, nevidíme tu částku sečtenou, a nemůžeme proto porovnávat cenu parkovacího domu s cenou parkoviště na celém sídlišti. Určitě by se na přestavbě sídliště v etapách neživilo tolik stavebních firem, jako se nyní počítá, že se žít bude – ale asi jen jedna, která ty parkovací domy dělat umí. A začala bych parkovacím domem hlavně proto, abych nezničila kvůli autům skoro celé sídliště, protože tyhle investice do přestavby ulic na parkoviště nejenže vyjdou město taky setsakra drahé, ale zničí životní prostředí obyvatelům sídliště.

MICHAELA ŠTASTNÁ

Zdroje: <https://www.mesto-pisek.cz/zmena-c-2-up-pisek/d-45629>. Zde najdete znění územního plánu, který platí od 7/22, kde se počítá s parkovacím domem vedle Lotomu. Tato změna se projednávala cca 2 roky, za tu dobu se mohlo na radnici jednat s majiteli garáží a vymýšlet, jak zvětšit prostor pro parkovací dům (výkup garáží, výměna garáže na stálá místa v parkovacím domě, směna za jiný pozemek ve městě...)

Athleas – Daniela Nechvátalová: je důležité žít život teď a tady, s těmi, které máte rádi

Dnes bude odpovídat žena, která spoluzaložila Domácí hospic Athelas a naplňuje už devátým rokem jeho poslání – provázet nevyléčitelně nemocné pacienty v závěrečné fázi jejich života. Díváme se pod první pokličku hospice s naší paní ředitelkou Mgr. Danielou Nechvátalovou.

Ráno se na mě usměje a zeptá se, jak se mám. Uvaří si čaj a vzdychne, když je ještě brzy ráno, to je mi nějak extra sympatické, protože ty ranní rozjezdy máme podobné. Drží pohromadě celý hospicový tým, všechny dokumenty, informace a nezbytnosti. O všech ví a se všemi mluví. Hospicová encyklopedie v krásné lidské podobě. Má otevřené dveře a je nesmírně vtipná. V tabulkách, grantech, textech a číslech vidí detail a poskládá dohromady nemožné. A kromě toho všeho je to prostě ohromně fajn člověk...

Danko, je trochu zvláštní, že s tebou vedu tenhle rozhovor já – tvoje kolegyně – a ne nějaký novinář. Ale zase se aspoň známe a třeba se nám povede nechat čtenáře Píseckého světa nahlédnout do naší, a hlavně tvoji práce tak, aby si uměli představit, co to znamená být ředitelem takové organizace. Tak já se tedy ptám, jo? Pověz mi, jak dlouho jsi ředitelkou našeho hospice a baví tě ta práce?

To jsi mě zaskočila... Jak dlouho jsem ředitelkou? Musím trochu zapátrat v paměti. Pátým rokem, od října 2018. A jestli mě ta práce baví? Řeknu to takhle. Baví mě hospic. Jeho myšlenka umožnit lidem s omezeným časem života zůstat se svými blízkými doma, v jejich náručí. Baví mě ta parta lidí tady v hospici. Různorodost jejich povah, a přesto spojení. Spojení právě v té zmíněné myšlence. Často říkám, že v hospici si vážíme dvou věcí. Tou první jsou pacienti a jejich rodiny a tou druhou je náš tým, který je jedna velká rodina. Takže ano, ta práce mě baví. Jen mi v roli ředitelky trochu schází ten přímý kontakt s odvážnými rodinami a pacienty. To, že už

jen zřídka mohu na vlastní oči vidět jejich odvalu a odhodlání zvládnout to těžké období, které je před nimi, to, že jim nestojím po boku a nemohu je podpořit a taky se od nich něco přiučit. Víš, když o tom přemýšlím, snad jen jediné, co mi na téhle práci ředitelky vadí, je určitá osamělost. Všichni tady mají partáky ze stejné profese, lékaři, sestřičky, pečovatelky, se kterými sdílejí svoje pracovní radosti a strasti. A bohužel, ředitel je jen jeden.

Ty jsi vzděláním sociální pracovnice, hodně o tom tématu víš, a než ses stala ředitelkou, pracovala jsi s rodinami umírajících. I dnes, když je to potřeba, jezdíš do rodin... Co je podle tebe to nejdůležitější, co by měl umět každý sociální pracovník nebo pečovatel? Jaký by to měl být člověk?

Měl by umět naslouchat, mít dostatek času a empatie. A měl by to být prostě laskavý člověk. Rodiny, které k nám přicházejí s prosbou o pomoc, jsou většinou vyčerpány. Je potřeba jim vše vysvětlit a podpořit je v jejich rozhodnutí postarat se o svého blízkého až do konce, uklidnit je. To, co je v hospici cenné oproti zdravotnickému systému, je čas, čas na pacienta a pečující. Nejsme limitováni nějakými výkony. Jsme tu pro ně, kdykoli nás potřebují. První věcí, kterou potřebují, je, aby někdo vyslechl jejich příběh a ujistil je, že tu jsme pro ně a doprovodíme je částí jejich životní cesty.

Jsi spoluzakladatelka hospice. Pověz nám, jak se vůbec stalo, že ses rozhodla další část svého profesního života věnovat tomuto tématu?

Daniela Nechvátalová (vlevo) s Miladou Štojdlovou

Životní zkušenost. Kdo by přemýšlel o umírání a smrti, když všichni vaši blízcí i vy jste zdraví a mladí? Ale když ve vašem okolí někdo onemocní a vy chodíte do nemocnice za někým, kdo chce domů, ke své rodině, a nejde to, protože bez zdravotní péče prostě doma být nemůže, začnete hledat možnosti. A před těmi pár lety tu nebyl nikdo, kdo by vám to umožnil. Začala jsem přemýšlet, jak to změnit. A jedinou variantou byl domácí – nebo se mu také říká mobilní, terénní – hospic. Potkala jsem se na jedné přednášce s člověkem, který to měl podobně jako já. Byla to Milada Štojdlová, zdravotní sestra. Ideální spojení. Ona zdravotník, já sociální pracovnice. A začaly jsme sprádat plány, které jsme postupně začaly realizovat. A tak vznikl v roce 2014 v Písku domácí hospic.

Každý den posloucháš příběhy pacientů a jejich pečujících, zároveň držíš a manažersky zajišťuješ chod celé organizace, staráš se o tým a o všechny naše kolegy a kolegyně. Co je na tom všem nejtěžší?

Těžké je to všechno. Pro to, abychom mohli rodinám pomáhat, musíme mít silný tým a držet při sobě. Abychom drželi při sobě, je potřeba, aby každý jeden z týmu byl spokojený. Aby každý byl spokojený, je potřeba se o něj starat. A postarat se o něj musíme nejen po psychické stránce, ale také materiálně, tedy aby měl podmínky pro svoji práci a také aby dostal výplatu. Je to takový kruh, který když se spojí, tak to prostě funguje.

Danko, nosíš si příběhy těch lidí domů, anebo už umíš po těch letech nechat práci za dveřmi?

Bez toho, abys nechala práci za dveřmi, to nejde. Samozřejmě, když člověk začínal, bylo těžké naučit se nemyslet na ty lidské příběhy. Někdy se vás nějaký příběh dotkne víc. Ale v zájmu toho, aby se „kruh spojil“, se to musíte naučit. Každý správný profesionál to ví.

Asi o tobě můžu prozradit, že máš malého vnoučka Vašíka. Chodí za tebou občas do práce. Když se tu objeví, záříš na celou kancelář. Co ještě dalšího ti dělá v životě radost?

Je to právě moje rodina, moji blízcí a kamarádi. Taký mám ráda sport, který je pro mě takovým tím ventilem pro upuštění páry od pracovních starostí.

Danko, ještě k práci... Písecký hospic má v tuhle chvíli 15 zaměstnanců a 17 lidí, kteří pracují na ty takzvané dohody, to už je velká organizace. V loňském roce jsme doprovodili 101 pacientů a jejich blízkých, tady v Písku, i v okolí 30 km. Jaká je tvoje vize do dalších let? Co by sis pro hospic a pro pacienty i jejich rodiny nejvíc přála? V tuhle chvíli asi udržitelnost. Dosáhli jsme určité úrovně, máme postavený tým plný odborníků na

Pokračování na str. 8

Athleas – Daniela Nechvátalová: je důležité žít život teď a tady, s těmi, které máte rádi

Dokončení ze str. 7

svou profesi, máme lékaře s atestací z paliativní medicíny, specializované sestry, sociální pracovníce, psychology, kaplana, pečovatelský a skvělý tým lidí, který se o chod hospice stará po té provozní stránce. Otevřeli jsme ambulanci paliativní medicíny, aby pacienti, ti nehospicovní, nemuseli jezdit až do Českých Budějovic. Máme specialistku na perinatální paliativní péči, tedy pro rodiče, kteří vědí, že o miminko po porodu přijdou. Nově otevíráme poradnu pro pozůstalé, nejen našich hospicových rodin, ale pro širokou veřejnost. Takže v tuhle chvíli bych si přála, abychom tu pro pacienty a jejich rodiny mohli být – právě tu udržitelnost.

Čtenáři Píseckého světa vědí, že jim každých 14 dní posíláme vzkaz s prosbou o pomoc, o podporu, byť i třeba jen maličkou. Mohla bys nám přiblížit, proč vlastně žádáme o pomoc dárce? Copak neumíme vystačit s penězi, které získáme za naši práci od zdravotních pojišťoven?

Náš hospic je nezisková organizace a jako taková má vícezdrojové financování. Úhrady od zdravotních pojišťoven jsou velkou pomocí, která ještě před pár lety nebyla. Ale bohužel nepokryjí všechny náklady, vlastně pokryjí necelou polovinu. Také máme příjmy

z půjčovny kompenzačních pomůcek, sociálních služeb, eshopu, akcí, které pořádáme, jako jsou koncerty, benefiční akce a sbírky. Dostáváme příspěvky od měst a obcí a Jihočeského kraje. Žádáme o příspěvky nadace a nadační fondy, firmy a účastníme různých grantových projektů. Ale to stále nestačí. Proto jsme moc vděční za jakýkoli příspěvek od lidí, kteří chtějí „páchat dobro“ a posílají nám finanční prostředky na naši činnost, prostě takových „dobrolidů“, kteří tak spolu s námi nabízejí svobodnou volbu našim pacientům. Možnost vybrat si na konci života, jaká bude kvalita těch posledních týdnů a dnů.

Přesně... Je to taková společná práce – nás a našich dárců. Pojďme, Dani, ještě na chvilku k tomu těžšímu, na co se tě chce zeptat. Naše práce je spojená s umíráním a se smrtí. To téma je přítomné, ale přesto se všichni v hospici dokáží usmívat, žít svůj život, radovat se, humor je něco, co v tomhle týmu lidí mám já osobně ohromně ráda! Jak téma smrti a umírání ovlivňuje tvůj život? Je něco, co tě smrt v životě naučila?

Naučila mě, že je důležité žít život teď a tady, s těmi, které máte rádi. Protože zítra to může být úplně jinak.

Jsi nejlepší ředitelka, jakou si můžeme přát, vážně, já bych to neřikala, kdybys si to nemyslela, nesměj se! Je něco, co bychom pro tebe my ostatní mohli udělat, aby ses měla v práci líp? (Smích) ... Dobře. Mé přání je: Zůstaňte takoví, jací jste! To je pro mě to nejvíc.

A poslední věc: měla bys nějaký, jakýkoliv vzkaz, lidem v Písku, světu? I tomu nejen píseckému? Buďte k sobě laskaví, všímaví a važte si života a zdraví. Prostě se mějte navzájem rádi.

Danko, moc ti děkuju za rozhovor! Nakoukli jsme pod pokličku ředitelování domácího hospice a v příštích týdnech budeme postupně nakukovat do dalších profesních hrnců našich kolegů a kolegyně. Komu posíláš štafetu dál? S kým si mám jít popovídat?

Já ti děkuju a předávám štafetu Mili Štojdlové. Moji první kolegyni, spoluzakladatelce a pilíři našeho hospice.

Tak jo, já jdu. A vy se mějte, milí čtenáři Píseckého světa, krásně. A stále platí: kdybyste měli nějakou otázku na nás v hospici, pošlete ji na literakova@hospic-pisek.cz, já se zeptám těch správných lidí. Dobré únorové dny. A hlavně zdraví. Jako vždy... však víte.

KATKA LITERÁKOVÁ

TIPY Píseckého světa z kalendáře akcí

Písecko je dějištěm mnoha kulturních, společenských a sportovních akcí pro rozličné publikum – celý přehled by se sem nevešel, ale přinášíme vám TIPY, které vybírá redakce Píseckého světa. Pokud chcete některou svou akci v tomto prostoru zviditelnit, obraťte se na nás, pokud možno s předstihem, e-mailem: redakce@piseckysvet.cz.

Prácheňské muzeum zve na Milování v přírodě

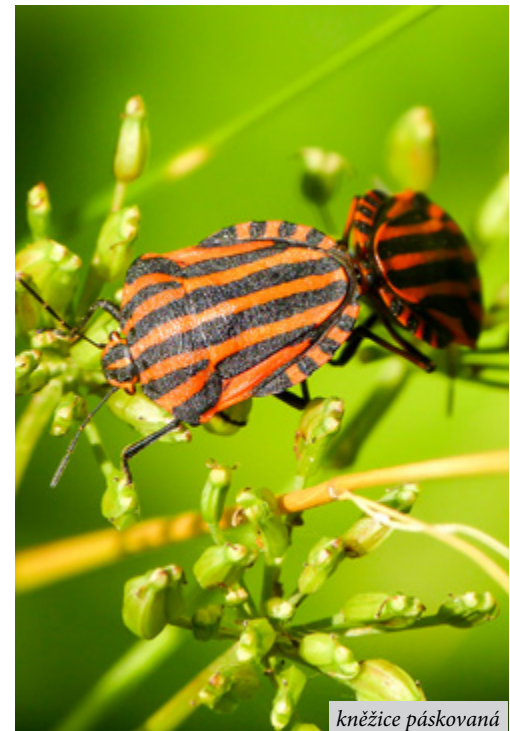
Na celé jaro chystá Prácheňské muzeum rozsáhlou výstavu Milování v přírodě. Originální přírodovědná expozice, která vznikla ve Vlastivědném muzeu v Olomouci, putuje úspěšně po českých muzeích už několik let.

Návštěvníka provede rozmanitými způsoby rozmnožování, námluv, předvede pestrost pohlavních orgánů ve zvířecí říši a chybět nebude ani část věnovaná výhradně sexu lidskému.

Autory výstavy jsou zoolog Peter Adamík a entomolog Miloš Krist, kteří dali svému odvážnému výstavnímu počínu podtitul *Průvodce intimním životem zvířat*. Téma přibližují prostřednictvím sbírkových předmětů, fotografií, videí, ale i hravých interaktivních prvků. Z výstavy tak návštěvník odejde poučen o spoustě zajímavostí o námluvách zvířat a o způsobech jejich páření, zjistí,

kdo v živočišné říši patří k největším záletníkům či jak řeší zvířata nevěru. Pozornost je věnována třeba také pohlavnímu dimorfismu, tedy fyzickým rozdílům mezi samičkami a samečky. „*Parohy jelena a losa, kly mrožů nebo kusadla roháčů jsou určeny hlavně k boji mezi samci, kteří bývají větší než samice. Jiné znaky se zase vyvinuly jen proto, že se samičím líbí, jako třeba dlouhé ocasy bažantů a pávů*“, vysvětlil Peter Adamík. Někdy ovšem mohou být naopak samice větší a barevnější než samci.

Možná se budete občas na výstavě červenat, některé informace jsou lehce pikantní. Například zjistíte, kdo je mezi zvířaty rekordmanem v délce kopulace. Ta totiž může u některých druhů trvat hodiny, dny, týdny, ba i měsíce... Stejně tak v četnosti kopulací předvádějí některé druhy pozoruhodné výkony. „*Z našich nejbližších příbuzných třeba alfa samec makaka zvládá mít bez problémů pohlavní styk 250krát měsíčně, o skupinovém sexu šimpanzů bonobo ani nemluví. Posledně zmíněný druh je také pěknou ukázkou toho, že zvířatům se sex prostě líbí, a to jak samcům, tak samičím*“, uvedl Adamík.

kněžíce páskovaná

V části věnované člověku si budete moci například sestavit profil svého ideálního partnera a srovnat ho s tím, jak to vidí třeba ptáci. V interaktivní části nebude chybět závod spermií o to, která z nich dříve oplodní vajíčko.

Výstava Milování v přírodě se otevře až 1. března, ale pokud už nyní chcete slyšet ty nejzajímavější poznatky o sexu zvířat, zveme vás na **přednášku se stejným názvem ve čtvrtek 16. února od 16 hodin**. Hovořit bude Jiří Šebestian, zoolog našeho muzea a zároveň kurátor výstavy, kterého dobře znáte v souvislosti s ornitologií. Šebestian má však co říci i na toto téma – pouze doufá, že nedorazí nikdo pod 18 let.

VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

Poradna pro pozůstalé

Zemřel vám blízký a...

Nestihli jste se **rozloučit**?

Stále se **ne cítíte** fyzicky ani psychicky dobře?

Cítíte se **opuštěni**, vyhýbáte se lidem?

Bojíte se budoucnosti?

Ztratili jste **chuť** do života?

Nezvládáte pracovat, postarat se sami o sebe, o děti?

Nevíte, jak máte o ztrátě **mluvit s dětmi**?

Potřebujete si **promluvit** o tom, co prožíváte?

Nejste na to sami!

→ Vytvořili jsme místo pro všechny, kterým zemřel jejich blízký a **potřebují podporu v čase truchlení**.

→ Jsme připraveni vás **vyslechnout a nabídnout** lidskou i odbornou psychologickou pomoc.

→ Nabízíme čas a prostor o smrti **mluvit, ale i mlčet**.

→ Poradna je **pro širokou veřejnost**, nejen pro naše klienty.

→ Poradna je **zdarma**.

Domluvte si osobní setkání v poradně s naší psychologičkou
Ing. LENKOU KURCOVOU ☎ 792 641 849 ✉ kurcova@hospic-pisek.cz

Domácí hospic Athelas Písek
Karla Čapka 589, Písek 397 01

www.hospic-pisek.cz
kontakt@hospic-pisek.cz

Nadace
EP Corporate Group

15 02 17 00 20 23

VE SPÁRECH AFRODITY

PAVEL SEKYRKA

D původní česká DETEKTIVKA

Ve spárech Afrodity

Písecký spisovatel a pedagog Pavel Sekyrka, ředitel Obchodní akademie, představuje svou knižní novinku. Napínavý příběh z podzimu 1989 vychází v edici Původní česká detektivka. Kriminální zápletku obohacuje i rodinné drama.

středa 15. 2. 2023 17 hodin přednáškový sál

65. setkání

Protivínský vlastivědný klub pořádá besedu

Nad protivínskými kronikami "vážně i nevážně"

Mgr. Věra Křišťálová

Dům Pečovatelské služby klubovna

16. února 2023 od 17:00

Příspěvek na akci pro nečleny PVK 30,- Kč
[#ProtivinNet](http://www.protivinnet.blogspot.cz)

STROM SETKÁVÁNÍ

Nová 99, Písek – Hradiště,
tel. 777 571 529, info@strom-setkavani.cz, www.strom-setkavani.cz

- **Výuka hry na kytaru a ukulele**
– Jirka Macháček, info@strom-setkavani.cz
- **Práce s dechem a emocemi, (individuální) konstelace** – Dita Macháčková, dita.machackova@volny.cz
- **Hatha jóga** – Jana Kozová, www.jogapisek.cz
- **Jarka Olžbutová** – www.uvodnaru.cz
- **Poradna Trager®**, <http://www.trager.cz>, Alena Klossová, alena.kloss@gmail.com
- **Poradna ájurvédy, ájurjóga**
– Radoslav Nahálka, www.ajurveda.cz
- **Slunce ve skle** – Marmelády, čatni a sirupy
Katky Čákové, kacabacapova@seznam.cz

Do Sladovny zavítalo v roce 2022 přes 50 tisíc návštěvníků, nejvíce lidí přišlo v srpnu

Písecká Galerie hrou vstoupila do roku 2022 pravou nohou – podařilo se jí získat mezinárodní certifikát Domov pro učení ve 21. století, který vydává asociace Hands On! Ačkoli byly první měsíce ještě ve znamení vládních protiepidemiologických opatření, od jara návštěvnost pomalu rostla.

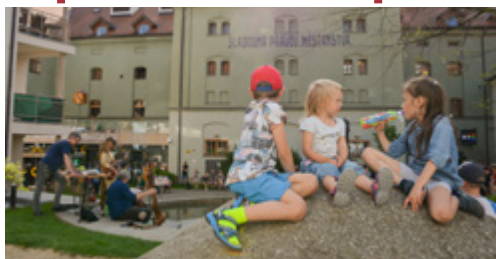
Celkem zamířilo v loňském roce do Sladovny přes 52 tisíc lidí, což je o 20 tisíc více, než v roce 2021, kdy byla vládní opatření o poznání přísnější. Hlavní sezónou se již tradičně stalo období letních prázdnin, kdy do galerie zavítalo bezmála 20 tisíc dětí a jejich dospělých, nejnavštěvovanějším měsícem byl srpen s 10 200 návštěvníky.

„Velmi si vážíme toho, že se k nám návštěvníci vrací, snažíme se poskytovat kvalitní programy, které překvapí,” komentuje ředitel Adam Langer. Nabídka galerie obohatila kromě stálých výstav (Mraveniště, Pilařiště, Animárium, Hnízdo Ilustrace) řada dočasných projektů – do dubna 2022 zdobila prostor Vysokých trámů interaktivní expozice Voda mne napadá. V květnu ji nahradila velká výstava sedmi autorů nazvaná Jan A jaK dál. Nabízela netradiční cestu budovou galerie a životem J. A. Komenského, vrcholila ve Vysokých trámech, kde budila úžas umělecká instalace sestávající ze 16 tun pšeničného zrna. Předcházela jí Laboratoř

– místo, kde malí i velcí návštěvníci vstupují do tvůrčího procesu a spolupodílejí se tak na vzniku výstavy. Vernisáž proběhla v rámci pouličního festivalu dětské radosti Pískoviště 2022, pořádaného rovněž pod dramaturgickou taktovkou Sladovny.

Červený ateliér patřil od dubna až do konce léta výstavě Zachuchleno, kterou nahradil na podzim projekt z dílny královéhradeckého Divadla Drak – Továrna na utopii inspirovaná dílem Karla Čapka. Výstavu, lektorsky propojenou s expozicí Hnízdo ilustrace, lze navštívit do konce března.

„Moc mě také těší, že jednotlivé projekty inspirují další tvůrčí kvas, díky čemuž vznikají neplánované počiny. V rámci výstavy Voda mne napadá vzniklo ve spolupráci s Petrou Peškovou a tanečním souborem T-dance interaktivní divadelní představení Voda voděnka, v kulisách výstavy Jan A jaK dál bylo realizováno unikátní pohybové představení Zrnění a poměrně náročný projekt Tanec v zrní – tvůrčí rezidence dětí, jejich lektorů a filmařů,

během kterých byly natočeny krátké taneční filmy. Ve stálém animačním studiu Animárium proběhly v létě dva turnusy příměstských táborů, na podzim pak i pravidelný animační kroužek,” doplňuje Adam Langer. Za zmínku stojí také dubnový beneficiční Den pro Ukrajinu, pořádaný ve spolupráci s Novou sítí. V prostoru Malé galerie se pod záštitou cyklu Umění žije! vystřídal pod vedením kurátorky Lindy Hampl Mezrové celkem šest expozic umělců z různých oborů.

Sladovna byla aktivní i mimo Písek, zúčastnila se několika festivalů (Jičín, město pohádky, Regiony – Mezinárodní divadelní festival v Hradci Králové a další). Ředitel pak aktivitu instituce prezentoval na několika konferencích – například v italském Janově nebo ázerbajdžánském Baku.

KAROLÍNA VORÁČKOVÁ

Na památku dvou osobností spojených s Pískem (1. část)

Dva skvělí muži, kteří zanechali nesmazatelné stopy i v Písku, opustili tento svět 28. ledna tohoto roku. Své bohatě naplněné životy oba završili ve věku 93 let – Jaroslav Šedivý a Jiří Šetlík. Dnes zavzpomínám na prvního z nich – diplomata, historika a skauta Jaroslava Šedivého.

PhDr. Jaroslav Šedivý, CSc., se narodil 12. listopadu 1929 v Praze, ale školní léta prožil v Miroticích, Čížové a v Písku. Vystudoval historii a slavistiku na FF UK. Od roku 1957 působil v Ústavu pro mezinárodní politiku a ekonomii v Praze. Po invazi vojsk Varšavské smlouvy do Československa byl vyloučen z KSČ a musel nedobrovolně odejít z Ústavu. Kvůli svým postojům strávil šest měsíců ve vazbě a byl podmíněčně odsouzen za podvracení republiky. Během normalizace pracoval jako dřevorubec, řidič kamionu a čistíč oken. Publikoval řadu samizdatových studií.

Krátce před listopadem 1989 začal pracovat v Prognostickém ústavu AV ČR. V prosinci téhož roku přešel na ministerstvo zahraničí jako poradce ministra Jiřího Dienstbiera. Ve své knize Černínský palác v roce nula z roku 1997 Šedivý vzpomínal, jak Dienstbierovi odpověděl na zásadní otázku, s čím začnou: „Chceme-li dělat zahraniční politiku nezávislého státu, musí ten stát být skutečně nezávislý, a nikoliv okupovaný. Musíme co nejdříve do-

stat Rusy ze země.“ Právě odsunu sovětských vojsk se pak intenzivně věnoval. V červnu 1990 se stal československým a později českým velvyslancem ve Francii, pak v Belgii a Lucembursku. Současně zastupoval české zájmy v NATO. V letech 1997 až 1998 byl ministrem zahraničních věcí a poté velvyslancem ve Švýcarsku. Šedivý byl nositelem vysokých francouzských vyznamenání a prezident Václav Klaus mu udělil medaili Za zásluhy.

Jaroslav Šedivý za svých gymnazijních studií v Písku tvořil společně s Jaroslavem Papouškem, Radkem Pilařem, Josefem Bruknerem a Vladimírem Jestřábem kulturní a intelektuální společenství mladých studentů. Svůj „azyl“ našli v Kronbergrově pavilonu v Komenského ulici.

Jaroslav Šedivý se velmi rád do Písku navracel. Býval často se svou ženou Marií (první ředitelkou Musea Kampa, Nadace Jana a Medy Mládkových) na vernisážích v písecké galerii Prácheňského muzea. Velmi rádi trávil letní dny na svojí chalupě v Čimelicích, jejímž majitelem býval filmový

režisér Jaroslav Papoušek. Pozvala jsem Jaroslava Šedivého i na přednášky do muzea, které přednesl za značného zájmu veřejnosti. První z nich

nesla příznačný název Diplomacie, hadr a kýbl, další se nazývaly Diplomacie a láska a Templáři opět v popředí pozornosti. Po čase jsme rovněž uspořádali s Václavem Kinským jeho besedu v kulturním prostoru legendární hospody a kavárny RW café. Potkávali jsme se i na pražských vernisážích a u mých přátel v Písku na Americe. Jaroslav Šedivý mne nazýval „dobrodružkou“, když si vyslechl mé historky s organizováním česko-francouzských výstav v galerii Prácheňského muzea. Velmi dobře jsme se vždy bavili. Byl mužem velkého charisma, neobyčejné vzdělanosti, nesmírně bohatých životních zkušeností, znalý diplomacie i dobrého humoru. V románu Milana Kundery Nesnesitelná lehkost bytí byla jeho osoba předlohou hlavního protagonisty.

Milý Jaroslave, děkuji, že mi bylo dopřáno Tě na mé životní cestě potkat. Vzpomínka nebude nikdy zapomenuta. Odešel v noci z 27. na 28. ledna.

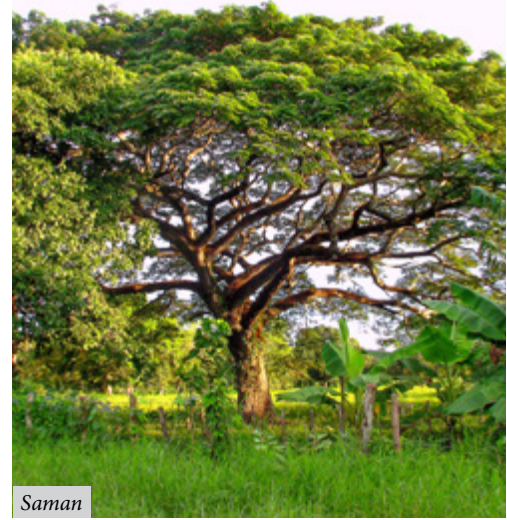
IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠANTOVÁ

Expedice Zoogeos – Venezuela 15. část: Ráno je moudřejší večera

Probudili jsme se v městečku Apurite, na dvoře ubytovny „Flor de Apure“ (Květ řeky Apure) do slunného rána. I když v noci, ve světle čelovek, vypadalo naše stanoviště depresivně, ráno to už nebylo tak strašné. Zvlášť po sprše...

Radek zde byl před dvěma roky a to bydlel v „penzionu“. Paní domácí nám vysvětlila, že teď má všechny pokojíky pronajaté nájemným „kovbojům“ (llaneros), kteří se starají o stáda zebu na pastvinách (llanos), takže těch pár dnů budeme na dvoře. Problémem je vstup přes plechovou bránu. Naše aktivity nejsou z hlediska turistiky normální. Osm členů na základě odlišného zoologického zaměření odchází a přichází v různou dobu, a to jak ve dne, tak i v noci. A osm klíčů od brány naše bytná nemá. Protože jsme nevymysleli optimální způsob, jak si klíč předávat, museli jsme to risknout a ponechat tábořiště nezamčené. Bytné to nevařilo, neměla tam nic, co by stálo za ukradnutí. A my budeme dost často a v různou dobu přicházet, takže snad se nic nestane. Musíme to risknout, nic jiného nám nezbyvá. Zločinci chodí „obvykle“ v noci a to v táboře vždycky někdo bude.

Dostali jsme něco k snídani, dohodli finanční úhradu a informovali se o nejdůležitějších místech – o hospodě a obchodu. Hospoda s krámkem byla prakticky „za rohem“, tak jsme do ní hned zašli, abychom si dali vitamíny (pivo) a domluvili plán průzkumu prostředí v okolí. Na vojně (sloužil jsem rok v Písku u tankistů) jsme tomu říkali rekognoskace terénu. Na mne připadl levý břeh řeky Apuro od okraje města po proudu dolů a potom paralelně situovaný úsek podél příjezdové silničky. Ta byla z jedné strany lemovaná stromovými a keřovými porosty a z druhé otevřenou krajinou s pastvinami a rozptýlenou zelení. Radek se vydal hledat vhodné místo s větší koncentrací netopýrů. A protože to bývá poblíž vody, vybral si pro jejich odchyt porost na stejném úseku řeky, který jsem zkoumal dopoledne já. Jak jsme se večer dozvěděli, nainstaloval s Kubou kus pod městem na okraj porostu sítě na odchyt netopýrů.

Saman

Z výsledků průzkumů jednotlivých členů expedice pro mne jednoznačně vyplynul výběr biotopu pro následující ráno. Rozhodlo o tom mé zaměření na natáčení hlasů zvěře. V lesních porostech podél řeky se totiž vpodvečer ozýval „zpěv“ vřešťanů rezavých (*Alouatta seniculus*). Jsem sice především ornitolog, ale jako lovec hlasů si nemohu nechat ujít nahrávku opice, jejíž řev je nejhlasitější na světě. Její hlas se nese na desítky kilometrů daleko. Samci jím dávají najevo, kdo je v korunách kolem řeky Apuro pánem. Víme, že tyto opice nejčastěji a nejdéle komunikují s okolím při stmívání a za svítání, tedy v časech, kdy je v přírodě větší klid.

Podle směru večerních hlasů jsem odhadnul místo, kde by vřešťani mohli nocovat. Bylo to poměrně daleko, a tak jsem vstal ještě na sklonku noci, abych byl za úsvitu na místě. To mi umožní najít v korunách stromů nocující tlupu a také sestavit nahrávací aparaturu. Cestou na okraj městečka mne doprovázel štěkot psů zpoza plotů. Prošel jsem několika pustými uličkami, a když jsem došel na břeh řeky, ocitl jsem se ve tmě. Muselo být zataženo, protože jsem neviděl na krok. Nasadil jsem si na hlavu čelovku. Její světlo vzbudilo několik polodivokých psů v okolí a jejich nervózní štěkot mne provázel ještě kus cesty. Když odpadl i poslední vytrvalec, rozhostilo se ticho, které rušilo jen tiché pleskání říčního proudu o břeh. Cesta byla o něco světlejší než vegetace v okolí. Proto bych ji nejspíš rozeznal, ale přesto jsem si musel svítit. Po nočním dešti na ní byla spousta bahnitých louží a těm jsem se chtěl vyhnout. Občas jsem čelovkou projel koruny okolních stromů, jestli nezahlednu leguána, vačici nebo sovu. Šel jsem dlouho a nic. Po třech kilometrech jsem byl už blízko místa, kde jsem vřešťany včera v hloubi porostu zahlédl. Z písčitého ostrova uprostřed řeky ke mně doléhaly hlasy několika vyrušených vodních ptáků – zobounů amerických (*Rynchops niger*). Ještě kousek a budu na místě. Stále je tma a tak budu mít dost času, abych si v klidu připravil nahrávání.

Asi 30 metrů přede mnou zasvítily na cestě oči. Podle malé rozteče patřily nějakému malému zvířeti. Vzhledem k loužím to bude zřejmě žába. Popošel jsem k nim a oči zmizely. Asi si to odskákala někam do trávy u cesty. Po chvíli se na cestě objevily další oči. Ale ne jen dvě, bylo jich osm. To už byla záhada. Šel jsem za nimi. Oči zase zmizely, aby se opět objevily, ale zase o kus dál a k tomu přibyl další pár. To mne začalo zajímat. Připadal jsem jako bych byl lákán bludičkami do záhuby. Vypnul jsem čelovku s nadějí, že tak se k těm zvířátkům dostanu blíž. Jestli jsou to

Lelek límcový

žáby, jak by se tak rychle přemísťovaly? Obloha začala blednout, a tak jsem na světlém povrchu cesty rozeznal tmavé obrysy těl. Z jejich protáhlého tvaru bylo zřejmé, že se jedná o ptáky. Znovu jsem rozsvítil čelovku, abych si je prohlédl. Ptáci se zvedli a popolétli o kousek dál. Bylo jasno, pochopil jsem, že se jedná o lelky. Pomalu jsem se přibližoval. Vydrželi dost dlouho, takže jsem si je v kuželu světla mohl docela dobře okouknout. K tomu napomohlo i svítání.

Lelkové se určují dost špatně, protože jsou většinou jen hnědí s černými skvrnami. Ale tihle měli pod krkem nápadnou bílou náprsenku. To a jejich menší velikost nám to hodně ulehčí. Silicí zpěv ptáků kolem mi připomněl můj hlavní úkol – nahrát hlas samce vřešťana. Přestal jsem lelkovat a vrátil se ke stativu. Lelkové mne postupně přelétli a usadili se na cestě kousek za mnou.

Samec vřešťana nad mou hlavou

Hledal jsem ve větvích samanů (*Samanea samana*) v okolí a brzy našel. V polotmě jsem v koruně jednoho stromu nedaleko od cesty objevil tmavé obrysy skupiny odpočívajících vřešťanů. Došel jsem pod strom a postavil stativ. Směrový mikrofon jsem na něj namontoval tak, aby směřoval do koruny stromu. To samozřejmě neuniklo pozornosti rodinné tlupy vřešťanů. Samec spustil své varování. Ozvala se série zrychlujících se a zesilujících chrochtavých zvuků. A pak znova. Vy-

Expedice Zoogeos – Venezuela

15. část: Ráno je moudřejší večera

Dokončení ze str. 11

padalo to, jako by se „rozezpíval“. To jsem nahrát nestihl. Ještě jsem neměl propojený minidisk s mikrofonem. První ranní hlas „mého“ vřešťana probudil samce z okolních tlup. Ti si začali označovat svá území. Chrochtali i řvali, ale nebyli v dosahu. Ján jsem v dosahu byl. To byl logický důvod, proč samec vyhodnotil, že největším ohrožením jeho tlupy jsem právě já. Několika skoky se dostal na větev nade mnou, nahnul se směrem ke mně a ze všech sil zařval. Zažil jsem v Africe několikrát řev lvů. Ale ten nebyl nikdy tak hlasitý a ani děsivý jako tento. Možná to bylo tím, že lvi nikdy při tom nestáli přede mnou a neřvali mi přímo do tváře. Zalehlo mi v uších a po zádech přeběhl mráz. Byl to šok. Když jsem z něj probral, uvědomil jsem si, proč tu jsem. Kouknul jsem na minidisk. Bylo to dobré, červená kontrolka svítila, takže nahrával. Poodstoupil jsem o několik kroků od stromu. To vřešťana neuspokojilo. Série chrochtání zakončené řevem se ještě několikrát opakovaly. Očividně to byl starostlivý tatka. Chránil rodinnou tlupu tří samic a jednoho výrostka.

Kromě samce se žádný z tlupy mou přítomností nenechal vyrušit. Rozednilo se a samice se pustily do okusování listů. Mladík neposedně šplhal z větve na větev. Vypomáhal si přítomným svým dlouhým osrstěným ocasem. Jeho chápavé schopnosti mi dokonce předvedl tím, že jednu chvíli visel na větvi jenom na něm. Samec byl ne-

jen větší než samice, mohl měřit bez ocasu tak 60 cm, ale měl i mohutnější postavu. Dojem robustnosti ještě zvyšoval tmavý vous na bradě. Tento samec vřešťana rezavého jednoznačně potvrzoval své prvenství jako největší jihoamerická opice. Vřeštěl a vřeštěl. Tím se snažil dokázat nejen své vůdčí postavení ve své tlupě, ale informoval o tom i své okolí. On splnil svůj úkol, já také. Už nebylo třeba, abych vřešťany rušil. Sebral jsem nádobíčko a pooděšel od stromu. Samec opustil okraj koruny a vrátil se do rodiny.

Vlhovec karibský

Teprve teď jsem si uvědomil, že jsem už dlouho vzhůru a nic jsem nejedl. Měl jsem hlad a žízeň. Odpojil jsem minidisk od mikrofonu a pustil si kousek nahrávky do sluchátek. Byl jsem spokojen. Uložil jsem nádobíčko do batohu a vrátil se do tábora. Po chvíli jsem mimoděk pohlédl do koruny stromu přede mnou. Jako by mi něco říkalo: „Zvedni hlavu, zvedni hlavu!“ Zvedl jsem ji a uviděl na větvi středně velkou sovu s nápadně světlou maskou, se kterou kontrastovaly velké tmavé oči. Tak vida, i sovu jsem nakonec našel. Čekal jsem ji za tmy, ale to zřejmě někde létala. Teď bez hnutí odpočívala. Teprve s pomocí dalekohledu jsem si všiml, že má na hlavě ouška. Takže nějaký kalous. Už bylo tolik světla, že jsem si ji mohl i vyfotografovat. Pro předvádění to nebylo, ale pro určení druhu to postačí. Na cestě

Rybožer menší

Mladý leguán

zpět už jsem vnímal pestrost života v okolí. Na větvích nad řekou seděl odrostlý leguán zelený. Po chvíli si to přes cestu štrádovalo leguání mládě. V porostech kole poletovali a štěbetali pestrobarevní papoušci velikostí od vrabce po sojku. Na koncích větví samanů si splétali zavěšená hnízda z kořínků a tenkých větviček žlutočerní samci vlhoveců karibských (*Quiscalus lugubris*).

Asi v půlce cesty jsem potkal Radka. Šel kontrolovat nárazové sítě, které večer s Kubou natáhli blízko místa, kde jsem natáčel vřešťany.

Už jsem byl po snídani, když se Radek vrátil obtěžán pláťenými pytlíky s netopýry. Mezi nimi byl jeden bez netopýra, ale zato s lellem. A hele, to je ten druh, co mne ráno mátl. Už jsme ho s Petrem určili. Byl to lelek límcový (*Lurocalis semitorquatus*). Teď jsem si ho mohl prohlédnout hodně zblízka. Doslova z očí do očí. Z mých obrylených do jeho nápadně velkých a tmavých, přizpůsobených nočnímu životu. I sovu jsme už v klíči našli, byl to kalous páskovaný (*Rhinoptyx clamator*).

Ulovení netopýři vzbudili velký zájem. Zvlášť jeden, který se díky své protáhlé bradě poseté bradavičkami vymykal naší představě o normálních netopýrech, na které jsme zvyklí od nás. A ještě k tomu šlo o potravního specialistu – lovce ryb. Tak to už si u nás vůbec nikdo s netopýry nespojuje. Ale co chcete od takového rybožera menšího (*Noctilio albiventris*).

Už teď to byl hezký a plodný den – a to teprve začíná.

Text a foto KAREL PECL, spolupracovník Prácheňského muzea a Záchrané stanice živočichů Makov

Samec strnada obecného, foto J. Hájek

AD: Na vaše přání – strnad obecný

Samec strnada obecného, foto V. Štofflová

V minulém čísle před dvěma týdny se náš pravidelný spolupracovník RNDr. Karel Pecl věnoval na čtenářskou žádost strnadům obecným. K textu se nám nevešlo pořádné vyobrazení tohoto druhu, a tak to napravujeme dnes – na fotografiích můžete vidět rozdíl mezi samcem a samicí.

V příštím čísle se na popud jednoho čtenáře bude me věnovat zajímavému ptačímu druhu: představí se nám **dudek chocholatý**. Pokud vás zajímá nějaký další druh, třeba některý z těch, které se objevují na našem krmítku, nebo které už vyhlížíte, až se vrátí z teplých krajů, naváhejte a ozvěte se nám a Karlu Peclovi nejlépe e-mailem na adresu redakce@piseckysvet.cz.

Festival Stříbrný vítr ocenil nejlepší – o skvělou atmosféru se postarali herci i diváci

Tým Divadla Pod čarou se svými přáteli uspořádali ve dnech 27.–29. ledna již 5. ročník festivalu ochotnických divadel Stříbrný vítr. Byly to pro nás – pořadatele z Podčáry, a věříme že i pro všechny účinkující soubory, diváky v hledišti, stejně jako pro věcnou a milou porotu, dny vrchovatě naplněné radostí, smíchem, poznáním i dojetím.

Od odborné poroty byla předána tato ocenění:

- za nejlepší inscenaci s názvem SEX Ochotnickému spolku Žumpa Nučice
- za nejlepší mužský herecký výkon v roli Harpagona v inscenaci Lakomec Václavu Klapkovi ze souboru DK Jirásek Česká Lípa
- za nejlepší režijně-scénografické řešení v inscenaci Čarodějky Václavu Špiritovi ze souboru Rádobydivadlo Klapý
- za nejlepší ženský herecký výkon v roli Abigail

Petře Maťákové v inscenaci Čarodějky ze souboru Rádobydivadlo Klapý

- za nejlepší divadelní festival Stříbrný vítr 2023 byla předána ocenění partě Divadla Pod čarou a jejich přátel

V průběhu festivalu vznikla nová přátelství a ta z minulých let se ještě více prohloubila. K velmi příjemné takřka rodinné atmosféře přispěli všichni. Organizátoři děkují všem zúčastněným.

ZBYNĚK KONVIČKA

Stříbrný vítr za nejlepší inscenaci – Ochotnický spolek Žumpa Nučice

Rádobydivadlo Klapý – ocenění za scénografii

Herec a muzikant Václav Kopta a Tomáš Jehně Jířík při besedě o divadle

Diskuze odborné poroty se soubory a diváky

Divadelní spolek Rádobydivadlo Klapý

DK Jirásek Česká Lípa – Lakomec

Podčárnici s přáteli. FOTO NA CELÉ STRÁNCE Dan „Hendrix“ Čížek

Vítáme a loučíme se Narodili se:

24. 1. Mgr. Aleně Krejčové, Kovářov,
synové Matěj a Vojtěch Krejčí
24. 1. Julii Žákové, Písek, syn Jakub Hrdina
24. 1. Evě Veličkové, Truskovice, syn Matyáš Vávrů
25. 1. Lucii Švehlové, Písek, syn Braien Ferenci
25. 1. Lence Matějčkové, Prachovice,
syn Luboš Libínský
25. 1. Veronice Ďápalové, Husinec,
dcera Veronika Ďápalová
25. 1. Janě Hrdličkové, Albrechtice n. Vlt.,
syn Josef Vačkář
26. 1. Yulia Yevtuschenko, Vodňany,
dcera Emma Lysenko
26. 1. Michaele Vaníkové, Vrbno,
dcera Emma Vaníková
27. 1. Monice Sklenářové, Vodňany,
dcera Nela Rokůsková
28. 1. Alžbětě Hermerové, Písek,
syn Šimon Pechouš
28. 1. Lucii Kaštánkové, Milevsko,
dcera Anna Kaštánková
29. 1. Jolantě Kopecké, Písek, syn Adam Kopecký
30. 1. Martině Kotálové, Rudolfov,
dcera Rozálie Kotálová

31. 1. Petře Dvořákové, Přetovice, syn Samuel Zobal
1. 2. Kateřině Jelínkové, Křenovice,
syn David Rybakov
2. 2. Tereze Beniskové, Písek, syn Albert Beniska
2. 2. Kamile Pajerové, Čičenice (Strakonice),
dcera Ameli Pajerová
3. 2. Lucii Buriánkové, Písek, syn Samuel Kolář
3. 2. Nikole Keclíkové, Písek,
dcera Anastázie Keclíková
3. 2. Lence Kuželové, Písek, dcera Evelína Kuželová
3. 2. Kristýně Hesové, Tábor, dcera Isabella Juhová
4. 2. Marlene Hesové, Písek, dcera Daniela Hesová
4. 2. Lucii Lavičkové, Lhenice, syn Marek Lavička
4. 2. Ing. Kláře Sikorové, Albrechtice,
dcera Elena Sikorová
5. 2. Anně Štěpánové, Kluky, syn Miroslav Štěpán
5. 2. Barboře Husákové, Rybnov 16 (Holany),
dcera Amálie Hana Husáková
6. 2. Ing. Lucii Mazalovské, Cetoraz,
syn Daniel a dcera Bára Jílkovi
6. 2. Lence Pluhařové, Vodňany, syn Jiří Ryvák
6. 2. Simoně Machové, Modrá Hůrka,
syn Alfréd Mach
7. 2. Bc. Martině Van Selm, Podeřístě,
dcera Sofi Van Selm

Zemřeli:

Pohřební služba Habich

19. 1. Anna Boučková, Písek, 102 let
24. 1. Zdeněk Kučera, Písek, 79 let
24. 1. Marie Irová, Myšenec, 81 let
26. 1. František Valenta, Putim, 75 let
26. 1. Václav Pokorný, Křenovice, 90 let
28. 1. Jindřich Němec, Písek, 78 let
29. 1. Arnošt Němec, Písek, 76 let
29. 1. Jindřich Prach, Písek, 89 let
30. 1. Ing. Karel Chrástil, Písek, 88 let
30. 1. Ing. Karel Rykl, Písek, 78 let
31. 1. Vlasta Medřická, Praha, 95 let
31. 1. Štěfán Hodál, Protivín, 73 let
31. 1. MVDr. Emil Bolek, Písek, 87 let
31. 1. Marie Zemanová, Písek, 84 let

31. 1. František Rok, Písek, 92 let
2. 2. Marie Ryšavá, Česká Kamenice, 85 let
3. 2. Josef Bílek, Mirovice, 80 let
3. 2. Josef Popp, Horní Záhoří, 78 let
3. 2. Václav Brousil, Písek, 81 let
4. 2. Václav Schánílec, Albrechtice n. Vlt., 79 let
5. 2. Marie Neškodná, Písek, 85 let
5. 2. Miloslav Hejsek, Písek, 90 let

Pohřební služba AVE FENIX

24. 1. Ladislav Zdeněk, Skály, nedož. 38 let
2. 2. Miroslav Škrna, Varvažov, 68 let
3. 2. Josef Ounický, Záboří, 60 let
3. 2. Anna Korecká, Písek, 88 let
4. 2. Helena Pšeničková, Milevsko, 74 let

Jakoukoli inzerci,

poděkování,
reklamní články,
vzpomínky na
zesnulé, vzkazy,
nabídky aj.

v tištěném Píseckém
světě i na webu
www.piseckysvet.cz

domluvíte na tel.
607 777 993

nebo e-mailem:
**inzerce@
piseckysvet.cz**

Posilujme vlastenectví!

Partneři projektu Město Písek, nejen pět-
ačtyřicetý deklarují svůj společný zájem
přispívat i tomto roce k posilování vlaste-
nectví a připomínání historických událostí
uskutečněním řady akcí pro veřejnost.

Na snímku Jaroslava Pospíšila připojuje
svůj podpis pod Deklaraci Ing. Jiří Hein-
rich, starosta OSH ČMS Písek.

V závěru ledna jsme si společně připom-
něli Mezinárodní den památky obětí
holocaustu, který byl vyhlášen Valným
shromážděním OSN k připomínce utrpení
milionů nevinných obětí v době holocaustu
za druhé světové války.

Datum 27. ledna bylo vybráno záměrně,
jelikož 27. ledna 1945 byl Rudou armádou,
osvobozen nacistický koncentrační a vyhla-
zovací tábor Osvětim, slouží však jako sym-
bol osvobození všech ostatních nacistických
koncentračních táborů. Česká republika vy-
hlásila 27. leden významným dnem poprvé
v roce 2000, následně byl v roce 2004 záko-
nem ustanoven jako „Den památky obětí
holocaustu a předcházení zločinům proti
lidskosti“

EVA VESELÁ

předsedkyně Jednoty Československé
obce legionářské Písek

PÍŠTE NÁM své názory!

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem:
redakce@piseckysvet.cz, nebo se
domluvíte na předání písemné verze
na tel. **607 777 993**. Vše můžete po
jednoduché registraci vkládat také na
www.piseckysvet.cz.

Pohřební služba Ave Fenix s.r.o.

Písek, Harantova 415

IČO: 11642181, e-mail: avefenixps@seznam.cz,

web: **www.psavfenix.cz**

Sídlo firmy: Šumavská 614/6 České Budějovice

Nonstop linka: 720 284 921

Dotace na ZEVO (spalovnu odpadu) projedná rada města už ve čtvrtek?

Téma ZEVO se chová tak trochu jako činná sopka,
potichu doutná, sem tam něco vyprskne na povrch.
Není to tak, že po besedě téma utichlo, a jsem za
to ráda, tohle téma nemá čas usnout. Nedávno
bylo městu doručeno rozhodnutí o přepracová-
ní a doplnění dokumentace pro posouzení vlivu
na životní prostředí EIA a osobně si myslím, že
v takovém rozsahu, o kterém se nedá mluvit jako
o „banalitě úředničiny“. Ovšem nyní bude rada
města rozhodovat o podání žádosti o dotaci, a jestli
tomu dobře rozumím, i o půjčce. Radnice jede.
Jak by jiné záměry města jásaly, kdyby se dočkaly
takového aktivního zájmu jako ZEVO!

Vzhledem k tomu, že ještě není posouzena EIA,
která rozhodne o tom, jestli se ZEVO vůbec bude
stavět, jsou někteří v konání velice aktivní.

Zatímco od roku 2014 město odkládá revitali-
zaci parku na Husově náměstí, kde dneska už není
hřiště pro děti (možná natruc, že neprošlo vodní
hřiště?), kde stromy čekají na ošetření, kde dodnes
nevíme, jak bude fungovat okolí přiléhající k par-
ku; kdy je na neurčito odložena regenerace sídliště
Dr. M. Horákové – i když jde vlastně jen o vy-
tvoření nových parkovišť; kdy se do plánu oprav
nedostaly další rozbité ulice a chodníky; kdy se
odkládá mnohé, co by se odkládat nemělo, taková
aktivita ve věci, jež se odložit dá?

Dočetla jsem se nedávno v komentářích o zjev-
ném upravení faktů kolem vzniku ZEVO. Prý
současný zvlášť jen převzali ZEVO, cituji: „...
socan Veselý vysokou školu má, a proto asi dělá

v ZEVO v dozorčí radě? Jak už zaznělo, bál se to
vytáhnout na světlo světa. Teď nově zastupitelstvo
jen pokračuje v řešení odpadů a tepla (zkrác.) ...
A jak říkám, upekli to ti před nimi a ještě z toho
někteří budou profitovat... (zdroj: www.facebook.com/groups/smrkovice).

Ale jděte, dnešní zvolení, konkrétně ti, co sedí
na radnici, už pro ZEVO hlasovali v tom minulém
období, je to i jejich dílo! A stejně jako předklada-
tel, ani oni se před volbami neodvážili téma veřejně
prezentovat, snad jen jedna strana to nějak zmíni-
la, ostatní drželi bobříka mlčení, a to naprosto zá-
měrně. Takže kdo pro ZEVO vlani hlasoval? Mgr.
Jan Adámek, Marek Anděl, Martin Brož, JUDr.
Ing. Michal Čapek, Ing. Tomáš Franců, Ing. Petr
Hladík, Ing. Michal Horák, Mgr. Ing. Jiří Hořánek,
MUDr. Karel Chytrý, Josef Keclík, MUDr. Helena
Kozlíková, RSDr. Jiří Lejčar, Ing. Tomáš Posekaný,
MUDr. Michal Přibáň, Josef Soumar, Petr Sou-
šek, JUDr. Jan Taraba, Ing. arch. Petra Trambová,
MUDr. Michal Turek, MUDr. Rudolf Tyll, MUDr.
Tomáš Váně, Mgr. Eva Vanžurová, JUDr. Ondřej
Veselý, Karel Vodička.

Formálně převzali něco, pro co sami hlasovali
a oni sami započali. To oni sami se báli téma vy-
táhnout na světlo, když už.

Na rozhodnutí RM jsem zvědavá, taky proto,
že společnost ZEVO z půlky vlastní Strakonice
a v materiálech se o spoluúčasti tak nějak nepíše...

MICHAELA ŠTASTNÁ

Více na www.piseckysvet.cz

774 85 84 87

kontakt@hospic-pisek.cz

www.hospic-pisek.cz

**NA TOMTO MÍSTĚ MOHL BÝT VÁŠ
INZERÁT v 6000 výtiscích
– CENY OD 300,- Kč.**

Domluvíte na tel. **607 777 993**
nebo e-mailem:

inzerce@piseckysvet.cz

Loutkové divadélko Nitka

Neděle 19. února, 14:30: ADAM A EVA

– loutková pohádka o stvoření světa.

Vstupné 50 Kč.

Rezervovat vstupenky ne-
lze – přijďte včas! LD Nitka
Písek, Bakaláře 43/6, (vedle
Charity), tel. **605 845 890**,
www.nitka-pisek.cz.

SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci,
řádku, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

	4	8			2		9
			4	8		3	
6	7		9				1
8				7		6	
4		7			9	2	
	9			5		4	7
				3	8		2
		2	1		6	3	
	6	9				8	

	6		7	5	2		
							8
9		5					3
6						7	3
7		3	9				
			5	3			
	3			2		8	1
				8	3		2
	4	2					9

LYŽAŘSKÝ AREÁL V PÍSKU je starý přes 40 let. Po dlouhá léta si tu však veřejnost nezalyžovala, svah využíval lyžařský klub a v mezích možností ho udržoval pro své potřeby. Nakonec zchátral a potřebuje mnohamilionovou investici. Natáčela se tu*/tajenka/*... – právě po tomto svahu svištěl Rudolf Hrušínský nejml., alias komenický učeň Jirka Horáček, se svojí láskou Evou. Areál byl tehdy (v roce 1987) díky umělé sjezdovce na jihu Čech výjimečný. Svah měří cca 250 metrů. Ze správných řešení zaslaných **DO ČTVRTKA 2. února** vylosujeme dva výherce knížek z Albatrosu. Řešení posílejte e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo SMS: 704 369 155, nezapomeňte uvést **jméno, adresu a telefon!**

ALZ, AMIS, ASER, ELLY, YS, NOMO, ORAN, XA	ŠPINAVOST	ZESILOVAČ OBRACEJÍCÍ FÁZI SIGNÁLU	PRUDKÝ HOD	OSOBNÍ ZÁJMENO		UKRÁST	VIDA	POPĚVEK	PŘÍRODNÍ ŽIVICE NA ÚPRAVU VOZOVEK	NA ZKOUŠKU		ZAŘÍZENÍ NA MLETÍ	ŠÍŘE	MPZ ISLANDU	SPZ ČESKÉHO KRUMLOVA	OKO (ANGL.)
JAPON. SÍDLO NA OSTROVĚ KJÚŠÚ					VYHLAZENÍ HORNINY						DRUH ROVNOKŘIDLÉHO HMYZU					
VZÁCNÉ TVRDÉ DŘEVO					PĚNKAVOVITÝ ZPĚVNÝ PTÁK NEJVYŠŠÍ GERMANSKÝ BŮH						BEDNÍČKY NA OVOCE MYS USA (HAVAJ)					
ČRTA (ZAST)				SPZ OLOMOUCE (-E) CHEM. ZN. ZINKU				SILNÝ ZIMNÍ VÍTR KÓD SLOVINSKA						EINSTEINOVY INICIÁLY ZTRÁTA PAMĚTI		
NEJLEPŠÍ JAKOST			STĚNY NÁZEV PÍSMENE E				ZAHRADNÍ ROSTLINA OBĚŽNÍK (ZAST)								EL. NABÍTÁ ČÁSTICE	ANGL. ŠPIÓN
Začátek tajenky												ANGLICKÝ SPISOVATEL ALBÁNSKÁ TISK. AGENTURA				
LEHKÝ DOTEK MÍČE				FR. ŘEKA OPOTŘEBOVAT JÍZDOU				SLOVENSKÝ TUNA SPZ NOVÉ ZÁMKY					UZLÍK V TKANINĚ LOK			
MALÉ OKO					HROT PLANETKA				ŘÍMSKY 501	HLAVNÍ MĚSTO ŘECKA AMER. JEŠTĚR						
	AMER. BIOCHEMIK (1900-1981), NC LÉK. 1953	ČÁSTI VOZŮ MENŠÍ VODNÍ TOK				ČÁSTKA PENĚZ ZN. BONBÓNŮ					NĚMECKÁ ŘEKA NĚMECKÉ ŽENSKÉ JMÉNO				NÁJEMNÝ AUTOMOBIL	ALŽÍR. PRÍSTAV
ZN. KILOPONDU			JMÉNO LVICE ŽIDOVSKÉ MÍSTO PRO BOHO-SLŮŽBY					REZIGNOVANÝ SOUHLAS AKADEMIE VĚD				UKAZOVACÍ ZÁJMENO SPZ KOLÍNA				
VÝHONEK								ODDĚLENÍ TECHNICKÉ KONTROLY LATINSKÁ SPOJKA A					ANGL. UCHO ČÁST ZAD			
RUSKY TYTO				OZNAČENÍ LETADEL SALVADORŮ ZTÝRAT			LIDOOOP TELEVIZNÍ OBRAZOVKY								OZNAČENÍ LETADEL MEXIKA ZBOHATLÍCI (HANL.)	
DOMÝŠLIVOST					INIC. PÍSNIČKÁŘE MLÁDKA TĚLOVÝCHOVA			ZN. TITANU SÍDLO V OKR. LIBEREC			VLASTNÍ ELSE POHÁDKOVÁ POSTAVA					
OBÁLKY VYRAZENÉ						INICIÁLY HERCE VETČEHO KONČETINA			SVĚTOVÝ POHÁR ZKR. KLIENT. CENTRA PRO EXPORT			NÁZEV ZNAČKY DUSÍKU DEJME TOMU			PROROCI	NEDOPALEK
	VÝTVARNÝ SLOH FR. CÍSAŘSTVÍ	CÍPALOVITÁ RYBA ČETA								TÁTOVO KOŽNÍ CHOROBY						
HRDINSKÁ BÁSEŇ					Konec tajenky ANGL. RŮŽE											
BLÁZEN						INDIÁNSKÝ STAN VČELÍ PRODUKT							JMÉNO SKLADATELE KREJČÍHO STAROŘÍM. POZDRAV			
KOMPETENCE								SBÍRKY FOTOGRAFIÍ ZKR. KUSY						SPZ TŘEBÍČ EVROPAN		
ANGL. ONO			ROZHL. SPOL. SALVADOR				KRČNÍ TEPNA									
EGYPT. BŮH SLUNCE			PROTO					SPZ SVITAV				MUŽSKÉ JMÉNO (26.10.)				